

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Voluminibus Comprehensus

Tractatus de Sacramentis in genere, de Baptismo, de Confirmatione, de
Eucharistia, de Pœnitentia, de Extrema-Vnctione, de Ordine & de
Matrimonio

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniae Agrippinae, 1671

§. II. Solvuntur objectiones,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77185](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77185)

Ad secundam probationem, nego sequelam: A
 Cùm enim in illo casu Deus præsupponeretur de-
 terminatus à se ipso ad volendum conferre infal-
 libiliter gratiam, in præsentia signi ab ipsa creatu-
 ra instituendis ipsam que creaturam ad talem insti-
 tutionem faciendam prædeterminaret, jam non
 Deus à creatura, sed creatura à Deo, in institutio-
 ne illa determinaretur.

19. Objicies secundò eum Vazque: Potestas in-
 stituendi propriè sacramenta, ei solum convenit,
 à quo oritur primum sacramenti decretum: Sed
 primum sacramenti decretum, à solo Deo potest
 manare: Ergo illi soli potest convenire potestas
 instituendi sacramenta. Minor constat, Major ve-
 rò probatur à Vazque, quia instituere (inquit)
 idem est quod rem aliquam incipere, & ab initio
 quasi statuere & deservere.

20. Respondeo concessa Majori, distinguendo Mi-
 norem. Primum sacramenti decretum in genere
 causæ principalis, propria & suprema authorita-
 te instituentis sacramentum, est à solo Deo, con-
 cedo Minorem. Primum sacramenti decretum,
 in genere causæ ministerialis, ex commissione di-
 vina instituentis sacramentum, nego Minorem,
 & Consequentiam. Certè, si argumentum Vaz-
 quis valeret, probaret etiam homines non posse
 dici verè & propriè conditores legum Civilium
 aut Ecclesiasticarum, quandoquidem æquè dici
 potest, primum illarum decretum emanare à so-
 lo Deo, ac primum decretum sacramenti.

21. Objicies tertio: Iustificatio impij, est quid ma-
 jus, quàm creatio cæli & terræ, ut docet Augu-
 stinus Tractatu 72. in Joan. Sed Christus non
 potuit communicare Discipulis vim creandi cæ-
 lum & terram: Ergo neque vim justificandi im-
 pium, ne per consequens illis committi institutio
 sacramentorum, cum per illa peccatores justifi-
 centur.

22. Respondeo ex D. Thoma 1. 2. quæst. 113. art. 9.
 quod licet ex parte facti sit quid majus justificatio
 quàm creatio, quia hæc terminatur ad esse natu-
 rale, illa ad formam supernaturalem; tamen ex
 parte modis, excedit creatio, & est maximum
 opus Dei, quia ex nihilo fit aliquid: ex quo se-
 quitur, quod licet possint dari instrumenta phy-
 sica ad infusionem gratiæ, & justificationem im-
 pij, nimirum sacramenta, repugnet tamen, jux-
 ta doctrinam D. Thomæ 1. parte quæst. 45. art.
 3. quod detur instrumentum physicum creatio-
 nis.

23. Objicies quartò contra secundam conclusio-
 nem: Potestas excellentiæ convenit Christo, ratio-
 ne unionis hypostaticæ: Ergo non potest com-
 municari puræ creaturæ.

24. Respondeo concessa Antecedente, distinguen-
 do Consequens. Non potest communicari crea-
 turæ, cum ea eminentia & perfectione quæ fuit in
 Christo, concedo. Modo imperfectiori, nego.
 Solutio patet ex suprâ dictis, licet enim pura crea-
 tura non possit esse instrumentum conjunctum
 divinitatis, nec influere infinitum valorem meri-
 torum & satisfactorum in suas operationes, sic-
 ut Christus: quia tamen puro homini potuit
 communicari tanta gratia, ut mereretur de con-
 digno virtutem & effectum sacramentorum, &
 institui caput morale cæterorum hominum, po-
 tuit ipsi communicari, modo tamen imperfectio-
 ri, ea potestas excellentiæ, quæ fuit in Christo ad
 instituenda sacramenta, & justificandos alios ho-
 mines.

Tom. V.

DISPUTATIO VI.

De Ministro Sacramentorum.

Ad sex ultimos articulos quæst. 64.

B Consideratâ causâ efficiente principali, quæ
 sacramenta instituit, scilicet Christo, super-
 est ut de causâ ministeriali, quæ ea confert,
 & dispensat, differamus, & plures ac graves, quæ
 circa sacramentorum ministros occurrunt diffi-
 cultates, articularis sequentibus resolvamus.

ARTICULUS I.

Quinam sint Sacramentorum ministri?

S COTUS in 4. dist. 6. quæst. 1. affirmat Angelos,
 etiam de lege ordinaria, posse esse sacramen-
 torum ministros. E contra Augustinus Bernal
 disp. 17. sect. 1. num. 15. ait, quod licet Angeli de
 potentia extraordinaria possint sacramenta admi-
 nistrare, non tamen ea conficere. Alii verò Theo-
 logi communiter docent, Angelos posse quidem
 de potentia absoluta sacramenta conficere & ad-
 ministrare, solos tamen homines esse ordinarios
 sacramentorum ministros. Verùm cùm homines
 in duplici statu considerari possint, nimirum in
 statu viæ, & termini, seu beatitudinis, adhuc est
 difficultas & controversia inter Theologos, utrum
 non solum homines viatores, sed etiam beati &
 comprehensores, sint de potentia Dei ordinaria,
 five ex vi institutionis Christi, idonei sacramento-
 rum ministri, ita ut si in corpore assumpto appa-
 rerent, vel miraculosè resurgerent, absque novo
 miraculo, sacramenta ministrare possent? In cujus
 difficultatis resolutione, partem negativam tenent
 Alensis, Cabrera, Cönnick, Vazquez, Delu-
 go, Becanus, & alii. Affirmativam verò ample-
 ctuntur ex Thomistis Soro, Sylvester, Nunno,
 Martinus Ledesma, Philippus à Sancta Trinitate,
 Martinez à Prado, & ex extraneis Suarez, Henri-
 quez, Diana, & plures alii.

§. I.

Triplici conclusione difficultas proposita
 resolvitur.

E Dico primò: De lege ordinaria soli homines,
 & non Angeli, sunt sacramentorum mini-
 stri. Ita D. Thomas hic art. 7. ubi hanc conclusio-
 nem probat in argumento sed contra, ex illo ad
 Hebræos 5. *Omnis Pontifex ex hominibus assum-
 ptus, pro hominibus constituitur in his, quæ sunt ad
 Deum: Sed Angeli boni vel mali non sunt ex homini-
 bus: Ergo ipsi non constituuntur ministri in his, quæ
 sunt ad Deum, id est in sacramentis.* Unde Chrylo-
 stomus libro 3. de sacerdote: *His, qui terram incolunt,
 atque in ea versantur, commissum est, ut ea, quæ
 in cælis sunt, dispensent: iis datum est ut potestatem
 habeant, quam Deus optimus neque Angelis, neque
 Archangelis datam esse voluit; neque enim ad illos
 dictum est: quacunque ligaveritis super terram, e-
 runt ligata & in cælis, & quacunque solveritis super
 terram, erunt soluta & in cælis.*

Ratio à priori hujus conclusionis nulla alia affi-
 gnati

M ij